

Megjelenik e lap mindennap,
pénteket kivéve.

Előfizetési ár:
Helyben a hátralévő színidényre 1 ft. 30 kr.
Vidékre " " " 1 " 50 "
Helyben egy " " " 1 " oszt. ért.

Mindenemű hirdetések elfogad-
tatának: kétszer hasábonott sőtört
5 újkr., ismétléseknél 3 újkr.
Kiszámlát díj minden hirdetésről 20 újkr.

A PAJKOS ISKOLAGYEREKEK.

Bohózat 1 felvonásban, dalokkal. Írta Nesztroi,
magyarosítá Hávi Mihály.

(folytatás)

Nyalánkné. (halkan Vilmoshoz) Már mért
nem — azért is mutasd meg, hogy te azt is
tudod.

Vilmos. (Kuruczhoz) Lehet.

Kurucz. Ugy-e? tehát sokszorozzón ön
17 fontot 3 rőffel, mi jön ki belőle?

Vilmos. (gondolkodik)

Nyalánkné. Hamár felelj, — hisz ő maga
sem tudja.

Vilmos. 17 font 3 rőffel sokszorozva
tesz, éppen 6 kila pozsoni mérőt, 13 öl vitor-
lavászon, 28 mázsa kukoriczát, két és fél font
kilogramát és 6 fok —

Kurucz. Ön semmit sem tud.
Vilmos. Hát számoljuk ki.
Kurucz. Most valamit a religióból? Az
Isten mindentudó?

Vilmos. Nem.

Kurucz. Micsoda káromlás ez? ön lehitő!

Vilmos. Ő nem mindentudó, mert a pa-
radicsomban azt kérdezte: „Ádám hol vagy?”
ha tudta volna, hát nem kérdezte volna!

Kurucz. (magában) Ez istentelen gyer-
mek. — Most valamit a nyelvtudományból: me-
lyik nyelv hangzik legédesebben.

Vilmos. A marha nyelv legédesebb akkor,
mídon a belévaló apró szőlőt előre meg nem
eszem, s a mama mind berakja a levébe, mi
mindig kedden szoktunk marha nyelvet enni.

Kurucz. Ostobaság. — Menjünk az álla-
tok országára, melyik nemhez tartozik a papagáj?

Vilmos. A madarakéhoz, a nöstényeket
ugy hívják, hogy mamagáj.

Kurucz. Ezekre nem én tanítottam. Most
a világtörténetből. Hogy osztjuk fel a világtör-
ténélet?

Vilmos. Ó és új világtörténetre, a régi azért homályos, mert akkor még nem voltak hírlapok, melyek az akkori történetekre hazugságot irtak volna, az új világtörténetében pedig vannak hírlapok, melyek mindig hazudnak, s így egyik sem ér egy hajtófát.

Kurucz. Vakmerő ostobaság. Ön feleletének se füle, se farka.

Nyalánkné. Csak feje legyen.

Kurucz. Mi az ember?

Vilmos. Az ember azon teremtmény, ki a látható nagy mindenségnek legelső fokán áll, s azt mondja, hogy Isten képeére teremtetett, már most hogy mondhatják magokról, hogy Isten képeére teremtetettek azok, kiknek bortól bircsós az ábrázatjuk.

Kurucz. Hallatlan ostobaság; mert az ember szopó állat.

Vilmos. Valóban az ember szopó állat is, mely azonkívül hogy a bort, sert, pálinkát, kávét és muszka theát mohón szopja, sokszor egyenest vért is kiszija, szopja. De az ember vak állat is, és szeméről a hályog gyakran későn esik le. Az ember továbbá a csúszó - mászó állatok közé is tartozik, s addig csúsz-mász, míg célját ha érdemli, hanem eléri. Továbbá a tollas harmok neméhez is tartozik, mert sokból csak akkor látszik ki, mily nagy barom ha tollat vesz kezébe.

Kurucz. Elég, tertiát kap — minden tekintetben tertiát.

Nyalánkné. Hogyan? az én fiamat tertiába akarja tenni.

Kurucz. Majd megtanítom, hogy az iskolakönyv szerint felel. Ön fia azonkívül, hogy semmit, de teljességgel semmit nem tud, hozzá vásott neveletlen kamasz, a ki azt sem tudja mit kell mondani, ha valaki tüsszenik? (Vilmoshoz) No hát mit kell mondani?

Vilmos. Ön tüsszentett.

Kurucz. Látja, hogy semmitsem tud (a gyermekekhez). Ebben három fokozat van. Ha valami előkelő úr tüsszenik, azt szoktuk mondani: „kedves egészségére,” ha középrendű ember tüsszenik: „adja Isten egészségére” ha valami semmi ember tüsszenik, akkor csak annyit mondunk: „prosit.” (tüsszenik)

Gyermekek. „Prosit.”

Kurucz. Köszönöm uraim!

Nyalánkné. Az egész iskola nem tud semmit, az én fiam oly jó, mint akarmelyik. Látszik, hogy igazsága van a tisztartó urnak, midőn azt mondja, hogy ezt a katedrát fel kell dönteni és az iskolát bezáratni.

Kurucz. Én már oly régóta üök rajta, és még sem dönt fel, tehát —

Nyalánkné. Hohó! engem és ifju uraimat, tanítványaimat bezáratni, és ezt a tisztartó ur mondta? Nost tüstént velem jön az asszony!

Nyalánkné. Hová?

Kurucz. A tisztartóhoz!

Nyalánkné. Tessék, én félek.

Kurucz. Lábaihoz fogok borulni, mondja meg szemembe, mert minden p'etykának nem hiszek.

Nyalánkné. Mi volnék én?

Kurucz. Csak előre, most három irtózatot eseményt fogok confrontálni. (mindkettő dübösen el)

TIZENEGYEDIK JELENÉS.

A gyermekek egyedül.

(a mint elmentek Goliát felugrik, az ajtóban utánuk néz és visszafut).

Goliát. Már lementek a lépcsőkön.

Mind. Az iskolamester elment, juhe!

Gondos. Cserdesség, az nem megy úgy. Az iskolamester távollétében én tartom az iskolát.

Vilmos. Az iskolát megtarthatja magának, de minket nem.

Gondos. Majd mindjárt megmutatom. (fölép a katedrára) Helyére mindenki.

Mind. (Zuhogva leülnek).

TIZENKETTODIK JELENÉS.

Előbbiek. Náncsi, utóbb Babi.

Náncsi. (kávét hozva kívül jobbról) Mi az? atyám nincs itt?

Gondos. Én vagyok képviselője.

Náncsi. A kávé igen forró. (fölteszi a katedrára)

Gondos. Nehány pérez mulva mindenestre meghülend.

Babi. (kívül) Náncsi leányasszony, ön a czukrot elfelejtette.

Náncsi. Igaz, az almáriomon van. (elakar)

Gondos. Az öreg majd elhozza.

Náncsi. Ő nem jön fel többé, magam elszaladok. (jobbra el)

Gondos. Vigyázzon, elesik a lépcsőkön, engedje hogy kísérem. (utánna siet)

(folytatjuk.)

A székely lakomák eredeti sajátságai.

(Háromszéki szokás után.)

Alig lelünk népet az egyetemes világtörténetben, mely annyi hányatás közt, első meglepedése óta a mai napig eredeti szokásait meg tudta volna tartani, mint a székely nemzet.

Igy megtartotta sajátságos lájkiéjtésű nyelvét, szépen zengő népdalait, melyek gyűjtésével már hat év óta foglalkozom, — így tartotta meg adomáit és lakomái eredeti sajátságait.

Ez alkalommal mellőzve a többit, e helyütt csak az utóbbiról szolandok.

A székely kereskedő, szorgalmas gazda, munkára született s nélkül élni nem tudó nemzet; egész héten át dolgozik s miután istene megadta érne a szombat-délutánt, ekkor lemossa magáról a hat nap porát, felölti szép fehér ingét, nyakát s két kezét piros szalagcsokorral díszíti föl; fekete, zöld, vagy vörösszélű kendő lobog nyakáról, vállára felölti öt soros kékgombú bundáját, szép fehér harisnyájára megfeszült kardoványasizmáját húzza, melynek kérgén ősi szokás szerint vaskáva pótolja a sarkantyú helyét; kalapján elől aranypillés bokréta rezeg hosszú vörös szalaggal összetartva, melyet édes szerelme jeleül rendszeren kedvese szokott oda tűzni. Ezután vasvilláján keresztbe vetett fekete zekéjét vállára dobja s megindul, a merre holdog szerelme vezet.

Midőn a leányos házhoz, melyben a hajdon tetszik neki, — beköszönt. két széket kitesz egymás mellé a szoba közepére, melyre leülnek s székelyes kitétel szerint gusa j o s k o d n a k. Ha pedig nem tetszik a legény, csak egy széket teszen elé a leány s ő guzsalya mellett maradva folytatja fonását.

Ha a szerelmesek megelégették a gusa j o s s a g o t, a legény búcsúzóhoz kezd, a leány kikíséri őt a kapuba s ott csókokat váltogatva meleg ölelések közt meghatározzák a lakoma idejét. A megkérdezt a völegény egyszerűen viszi véghez, melynél már a „Behívás” ünnepélyesebb, s így hangzik:

„A mi kedves atyánkfia, nemes falunknak érdemes lakója, nemzetes Széköl Nörincz (Lőrincz) uram ő kegyelme én általam uraságtokat is tisztelik és istentől minden jókot kívánnak, minthogy az ő kegyelmök szeretett gyermeke Kató arra adta magát, hogy a szent házasságra lépjen, és ennelfogva engem is elindítván mint magok bizonyos epressusokat. (expressus), hogy uraságtokat tiszteljem és arra instáljam, miként méltóztassanak a mostan következő kedden az említett Kató mellett szentházasságbeli tisztességet tenni és a mi falunkban díszesen felépült szent templomba elkísérni és az abban levő szent Albert püspök tiszteletére fölszenteltetett szent oltárnak jobbja szögéhez eléállani és mindaddig ott lenni. míg az itten nemes megyénkben uralkodó apostoli méltóságra felemeltetett fungyens plebánus N. N. úr által a hitnek kötelével és a szeretetnek aranylánczával egybekötvetnek, és ha uraságtok ezen instancziánknak engedvén kontentumot

tesznek, szokott tiszteletünknek elégtétele meg nem szűnik uraságtokhoz hálaadó szívvvel lenni.“

Lánybehívás a sirató estére.

„Bölcs emlékezetben lehet uraságtoknak, mint-hogy Széköl Nörincz ő kegyelme ennekelőtte való napokban megszólította volt egy bizonyos bizottja által, — most újabban is elbocsátván minket, mint magok bizonyos bizottjokat, hogy uraságtokat tiszteljük és arra instáljuk, hogy méltóztassanak a maguk virágszál leányukat, Kiriskát a mai úgynevezett sirató estére elbocsátani, de nem sirni, hanem vigadni és mulatni, és hogyha uraságtok ezen instancziánknak engedvén sziveskednek, nagyon hálaadó szívvvel veszszük.“

A jándék-beadás.

„Miuden alázatosságnak violája boldog útakon fáradozván, emlékeztessük azon boldog órára, melyben a három szent királyok elindulának Jéruzsálembe, hogy fölkeressék a kiseded Jézust. A csillag vezérlése alatt föl is találtak, ajándékokat vittek, úgymint háromféle ajándékokot: aranyat, tömjént és mirhát; és ennelfogva mi is megindulánk, hogy fölkeressük a mostani örömeányt, kit is föltaláltunk ezen érdemes házban; mi sem jöttünk üres marokkal, hanem ajándékokkal, a melyeket itten látnak. Halljon szót kegyelmed, öröm leányasszony! a kegyelmed jövendőbéli életpárja, N. N. ennyi ajándékokkal kíván kedveskedni, a mit itten személy lát; ezlet ne vegye elégneven, hanem vegye jó neven; mert e mellett igéri: holtig hiv, szerető párja leend.“ (Napk.)

(vége köv.)

Közli: Mihál Antal.

Bécsi bürze.

Február 1-én. Földteherm. Magyar 71.50.— Temesi 71. Erdélyi 69.— Arany 6.26.— Ezüst 131.59

Erkeztek.

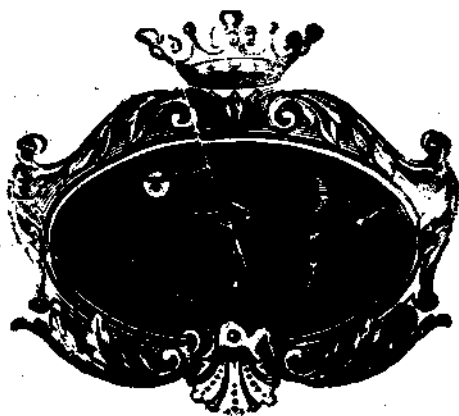
- ⁵/₂ Báró Diószegi Béla, Kecsedre.
Papp Miklós, földbirtokos, B.-Váralyáról.
Grausz József, cs. k. pénztárnok, Hidalmásról.
- ⁶/₂ Rác Lajos, földbirtokos, B.-Szolnokról.
Keczeli József, „ Galgóról.
Lázár Ferencz, „ Ördögkutról.
Gall Lajos, „ Bágyonból.
Almádi Viktor „ Szováthról.

Elutaztak:

- ⁵/₂ Gróf Kun Gothárd, Szebenbe.
Finta Miklós, földb., N.-Almásra.
Dániel Márton, magánzó, N.-Kállóba.
Felth Mihály, építőmester, N.-Váradra.
- ⁶/₂ Papp Miklós, földb., B.-Váralyára.
Grausz József, cs. k. adótiszt, Hidalmásra.

Tulajdonos és felelős szerkesztő: HAVI MIHÁLY.

NEUZETI

SZÍNHÁZ.

Felsőbb

engedélyvel.

Kolozsvártt, ma, szerdán, február 8-án, 1860.

A fennálló országos színi választmány pártfogása és HAVI MIHÁLY igazgatása alatti dalszínház által adatik:

EVANGELIUM

ÉS

CSALÁDÉLET.

Dráma 5 felvonásban, írta Souvestre Emil és Bourgeois, fordította Egressi és Csopregi.

Személyzet.

Müller Rudolf, lelkész	— — —	Paulai.	☉	Jorg — — —	— — —	Simonyi.
Stankár, erdősz	— — —	Gyuki.	☉	Fricz, inas	— — —	Alajos.
Leuthold Rafael, gróf	— — —	Komáromi.	☉	Lina, Müller neje	— — —	Polakovicsné.
Wrangel Fridrik	— — —	Tar.	☉	Dorottya, rokona	— — —	Sch. Minka.

Nép mind a két nemből. — Történik Salzburg környékén.

Helyek ára : Zártszék 70 kr. Földszint 42 kr. Alszíni jegy 21 kr.
Korzat 18 kr. ösztr. ért.

Kezdeté 6 órakor, vége 8 után.